

Sag vil komme ind derpaa; men jeg har en Slags Fornemmelse af, at man, naar man vilde give sig af dermed, meget let vilde støde paa Vanffeligheder, der kunde være af den Bestaaffenhed, at man vilde ønske, man ikke havde indladt sig derpaa. Det er i Dvrigt af de Ting, som ligge aldeles udenfor det Omraade, der egentlig hører til Rigsdagens daglige Gjærning, og jeg finder heller ikke, det er nødvendigt her at gaa videre ind derpaa. Derimod vil jeg fuldkomment indrømme, at det kunde være ønskeligt, om man kunde reformere Hofanordningen paa en saadan Maade, at den blev mere tidsvarende, og jeg vilde anse det for heldigt, om man kunde faa den til at staa ved Siden af den Rættelsesfølge, der opstilles for Embeder og Bestillinger, saaledes at der paa visse Punkter, hvor de Bestemmelser, som jeg har omtalt, gjøre det ønskeligt, kunde trækkes Paralleler. Jeg skal ikke for Diebliffet udtale mig videre om, hvorvidt Sligt vil kunne blive udført; det ligger i Forholdets Natur, at denne Sag, saalænge Rigsdagen er samlet, vedblivende vil komme til at hvile; men da vi Alle have det Haab, at det ikke skal vare saa meget længe, inden vi naa Slutningen af denne Session, vil der maaske inden ikke ret lang Tid blive Seilighed til, at den kan blive behandlet paa en Maade, der, om den end ikke, saaledes som den ærede Forespørger udtalte sig, vil svare til de Duffer, som muligvis kunne have deres Berettigelse fra det Synspunkt, fra hvilket han gik ud, dog forhaabentlig vil erkjendes for at være en efter de givne Forhold billig og rimelig Løsning af dette ingenlunde bekvemme eller behagelige Spørgsmaal.

J. N. Hansen: Jeg kan ikke lade denne Forespørgsel slutte uden at have udtalt min Tak til den ærede Forespørger og min Samstemning med ham i, hvad der er udtalt af ham angaaende den paagældende Sag. Vi have nu hørt af den høie Konseilspræsident, at det er det Frijsse Ministerium, som har sat denne Sag i Bevægelse, men efter hvad vi hørte om, hvorvidt, dette Ministerium var kommet med Sagen, inden det Holsteinske Ministerium traadte til, forekommer det mig dog,

at der da kun var Tale om at afgjøre Sagen omtrent i Righed med, hvad den ærede Forespørger udtalte. Jeg fik det Indtryk, at man da ikke var kommen videre end omtrentlig til det, den ærede Forespørger mente, at der kunde gøres, men det Holsteinske Ministerium har allsaa optaget Sagen og tænker paa at føre den videre. Jeg kan nu ikke negte, at, hvad der vilde have undret mig under det Frijsse Ministerium, undrer mig dobbelt under det Holsteinske Ministerium; thi naar man veed, fra hvem den omhandlede Bestemmelse i Loven af 26de Marts 1870 først skrives sig, og man dernæst veed, hvem der sidder i det Holsteinske Ministerium, maaske det naturligvis overraske ganske overordentlig meget mere at se, at dette Ministerium søger at gaa tilbage bag 1770 og saa lidet har begrebet Tidens Opgave. Naar man ser hen til, hvad man, som den ærede Forespørger fuldkommen rigtig fremhævede, tænkte sig at ville opnaa ved Bestemmelsen i Loven af 26de Marts 1870, hvori alle Udvalgets Medlemmer vare enige, og hvori allsaa ogsaa det Medlem, der i Hans Majestæts Ministerium, var enig, er det vistnok forbausende, at dette Ministerium betragter Sagen ganske anderledes og gaar meget videre, uden at dette enkelte Medlem af Ministeriet træder ud af det; gjorde han det, kunde jeg forstaa det. Den høie Konseilspræsident mente, at Spørgsmaalet er ganske overordentlig vanffeligt, og forsaavidt Ministeriet tænker paa at ordne Sagen paa den Maade, han med forskjellige Bendinger antydede, er jeg ogsaa overbevist om, at den vil blive ganske overordentlig vanffeligt. Der er kun een Udvei, ad hvilken det vil være let at ordne dette Spørgsmaal, men det forekom mig, at den høie Konseilspræsident stod saa langt borte derfra, som vel Noget kan staa, og at han derfor med Rette har en Forudsølelse af de Ubegyeligheder, han vil faa — forsaavidt han ikke allerede har høstet nogle — hvis han tænker paa at gaa videre i den Retning, han ønsker. En Revisionen af den nuværende Rangforordning i 1872, under et Ministerium med de Personligheder, som sidde i det, vil blive en historisk Kuriositet i mange Slægtfølger efter hinanden, og jeg vil haabe, at Sagen vil blive